

PRIRODA I ULOGA SVETOG DUHA

Kao što je poznato, sav svijet koji se smatra hrišćanskim prihvata učenje o božanskom trojstvu kao imperativ. Zapravo, to je uslov da bi se neka vjerska zajednica uopšte mogla nazivati hrišćanskom.

Ako pratimo ovu dogmu unazad kroz istoriju, njeno uvođenje dovešće nas do cara Konstatina I Velikog (306-337) koji je pokrenuo hristijanizaciju Rimskog carstva na državnom nivou. Istorijske činjenice o ovom čovjeku, međutim, nikako se ne uklapaju u biblijski profil vjernika, već, naprotiv, sve govori upravo suprotno, uključujući i mistično iskustvo njegovog navodnog obraćenja.¹

Pod okriljem carske religije uvedena je i dogma o trojstvu. Međutim, biblijska teologija i rana hrišćanska zajednica ne poznaju ovo učenje niti se njime iko bavio. To znači da su pogledi na Božju prirodu bili svima jasni. Za hrišćane, Isusov dolazak u tijelu bio je ispunjenje ključnog dijela Božjeg velikog Plana o dolasku Mesije – Iskupitelja, Sina Božjeg, koji je, pored uloge Stvoritelja i Ličnosti koja se direktno miješala u poslove na Zemlji od njenog stvaranja, pada u grijeh, izvođenja posebnog naroda – Izraela – čiji zadatak je bio čuvanje izvorne vjere kroz poslušnost Božjem zakonu, kao i tipsko prikazivanje [Plana spasenja](#) u obrednoj službi i praznicima – do ključne misije polaganja života za grijeh čovječanstva, na šta je imao zakonsko pravo kao stvarni Bog i Otac ljudskog roda.

S druge strane, oni koji su trebali biti prvi u prihvatanju Mesije – Jevreji – jer im je najviše svjetlosti dato, odbili su da to urade, jer se Isus nikako nije uklapao u njihove zamisli o dominaciji i slavi. Velika istina o jevanđelju – radosnoj vijesti – koju je trebalo širiti u svijetu postala je tako vrlo nepoželjna kako kod Avramovih nasljednika po tijelu tako i među paganima. Hrišćani su bili surovo progonjeni, jer prava religija je na najbolji način demaskirala sve lažne vjere, ideologije i lokalne bogove i boginje, koje attribute su sebi pripisivali rimski cezari i paganski sveštenici, lažni posrednici između Boga i ljudi.

Na žalost, [vavilonska misterijska religija](#) i njeno trojstvo, čija kratica je IHS, a koju možete vidjeti na mnogim mjestima u tradicionalnim crkvama, uvedena je na velika vrata u državnu instituciju hrišćanske crkve koja je bila hrišćanska samo po imenu. Da budemo precizniji, cijela ta lažna reforma sastojala se u uvođenju nove terminologije koja je maskirala stara paganska božanstva i okultne obrede.

Šta znači skraćenica IHS? Isis – Horus – Set (Serapis). Ko su oni?

U knjizi „*The Outline of History*“ autora H. G. Wells-a na strani 307 čitamo:

„Trojstvo se sastojalo od boga Serapisa (=Oziris+Apis), boginje Isis (=Hator, božanstvo krave-mjeseca), i bogo-djeteta Horusa. Na ovaj ili onaj način, svi ostali bogovi su bili identifikovani sa nekim od ova tri aspekta tog boga, čak i bog sunca Mitra kod Persijanaca. I oni su bili međusobno prožeti; bili su trio, ali su takođe bili jedan.

Brojne teorije egipatske religije, bez sumnje modifikovane i transformisane, prodrle su u teologiju hrišćanske Evrope, i oblikovale, kako je bilo, dio potke u tkanini moderne religijske misli. Hrišćanska teologija je uveliko organizovana i odgajana u aleksandrijskim školama, a Aleksandrija ne samo što je bila sastajalište Istoka i Zapada, već takođe mjesto gdje je stara teologija Egipta oživljena u kontaktu sa špekulativnom grčkom filozofijom.

Međutim, zadužbina hrišćanske teološke teorije prema antičkoj egipatskoj dogmi nigdje nije upadljivija nego u doktrini o trojstvu. Iste termine koje koriste hrišćanski teolozi susrijećemo ponovo u egipatskim spisima i papirusima.

Prvobitno, trojstvo je bilo trijada poput one koju nalazimo u vavilonskoj mitologiji. Ta trijada se sastojala od božanskog oca, žene i sina.

Otac je postao sin a sin otac kroz svo vrijeme, a od obojice majka je bila samo druga forma.“

New Bible Dictionary, 2 izdanje, J.D. Douglass, na strani 1221, priznaje da doktrina o trojstvu ne potiče iz Svetog Pisma, već iz filozofije pod uticajem paganizma:

„Riječ trojstvo ne nalazi se u Bibliji, i premda je koristio Tertulijan u poslednjoj deceniji II vijeka, ona nije formalno našla svoje mjesto u teologiji crkve sve do IV vijeka.“

¹ Vidi http://sh.wikipedia.org/wiki/Konstantin_Veliki

Protestanska reformacija bila je pokret sa osnovnim zadatkom vraćanja izvorne biblijske vjere. Tako se u talasima reformi preko raznih Božjih slugu podizala svjetlost, koja se opet prigušivala i nestajala u institucionalizovanim crkvama, navodnim nasljednicama tih pokreta.

Najveći napredak u reformi biblijskog učenja načinjen je pojavom Adventnog pokreta sredinom XIX vijeka. Okosnicu poruke činila je [trostruka anđeoska vijest](#) iz Otkrivenja 14. glava. Obnovljene su velike istine o svetosti Šabata, početku Božjeg istražnog suda i obznanjen pad Vavilona – zbirnog sistema lažne religije koja zavodi zemaljske narode.

Dakle, ove tri vijesti su Božja poslednja poruka čovječanstvu iza koje će uslijediti Drugi Hristov dolazak. To se jasno vidi iz Otkrivenja 14. glava. One su u uskoj međusobnoj vezi. Očigledno, Božja namjera je bila da se On objavi svijetu jasnim jezikom, ne samo kao Stvoritelj koji se izdvaja od paganskih zamagljenih predstava, čiji znak vjere i posvećenja je Šabat, već i kao Sudija. Riječ je, prije svega, o [istražnom Božjem sudu](#) Njegovom narodu, koji je prema preciznim vremenskim proročanstvima iz knjiga proroka Danila i Otkrivenja otpočeo 1844. godine, kao i sudu Vavilonu. Otkrivenje 17. i 18. glava dodatno se i opširno bavi ovim otpalim sistemom. Zašto je to Bogu toliko bitno?

Osnovni razlog je raskrinkavanje obmane kako bi ljudi mogli uvidjeti razliku između prave i lažne vjere.

Sada se vraćamo protestantima. Da li je reforma biblijske religije završena? Odgovor je prost: da jeste, imali bismo završeno Djelo Božje na zemlji. Bistra voda sa izvora Božje milosti još ne teče svijetom a glas tri anđela još uvijek nije prerastao u [glasni poklič](#). Puna istina treba da zablista svojim sjajem.

Jedan od vrlo bitnih činilaca Božje istine je shvatanje Njegove prirode. Da je Adventni pokret zaista bio na pravom putu svjedoči nam djelovanje Božjeg Duha proroštva preko Elen Vajt i drugih ljudi koji su bili njegovi nosioci. Oni su se držali biblijskog učenja o Božjoj prirodi² koje su lažni nasljednici kasnije preinačili i prilagodili opšteprihvaćenoj hrišćanskoj dogmi. I to je teška podvala, jer se na taj način podmeće lažni bog umjesto pravog. U zaključku biće više riječi o tome.

Sada, dakle, idemo korak dalje i bavićemo se prirodom Svetog Duha.

Ko je ili šta je Sveti Duh? Kakva je njegova uloga? Kako se on uklapa u Božanstvo?

Prvo ćemo potražiti relevantne biblijske tekstove, ne izvlačeći ih iz konteksta i opšte nauke Božje Riječi, i, oslobođeni predrasuda, pokušati da složimo njihovo značenje u razumnu cjelinu.

BIBLIJSKI TEKST	KOMENTAR
A zemlja bješe bez obličja i pusta, i bješe tama nad bezdanom; i duh Božji dizaše se nad vodom. (1. Mojsijeva 1:2)	Duh Božji je bio aktivno prisutan u činu stvaranja planete Zemlje i univerzuma.
A Gospod reče: Neće se duh moj dovijeka preti s ljudima, jer su tijelo; neka im još sto dvadeset godina. (1. Mojsijeva 6:3)	Duh Božji se bori sa tjelesnošću prepotopne generacije koja ima određeni rok da se dovede u red.
I Gospod siđe u oblaku i govori k njemu, i uzevši od duha koji bješe na njemu metnu na onih sedamdeset ljudi starješina; i kad duh dođe na njih, prorokovahu, i ne prestajahu. A dva čovjeka ostaše u logoru, jednom beše ime Eldad, a drugom Modad, na koje dođe duh, jer i oni bjehu zapisani, ali ne dođoše k šatoru, i stadoše prorokovati u logoru... A Mojsije mu odgovori: Zar zavidiš mene radi? Kamo da sav narod Gospodnji postanu proroci i da Gospod pusti duh svoj na njih! (4. Mojsijeva 11:25, 26, 29)	Gospod namjenski upravlja svojim duhom i dijeli ga ljudima koji rade odgovoran posao u Njegovom djelu. Kad neka osoba primi Božji duh, ona dobija posebno proročko nadahnuće ili znanje koje služi na korist ostalima. Mojsije je bio svjestan posebnosti takvog Božjeg dara i kazao da bi bilo najbolje kad bi sav narod bio pod Duhom.
I podigavši oči svoje ugleda Izraela gdje stoji po plemenima svojim; i duh Božji dođe na nj. (4. Mojsijeva 24:2)	Kad je duh Božji došao na Valama, on je govorio istinu umjesto izricanja prokletstva po nalogu svog „poslodavca“ Balaka. Očito, duh Božji može da mijenja nakane ljudi.
A Gospod reče Mojsiju: Uzmi k sebi Jošuu sina Navinog, čovjeka u kome je duh moj, i metni ruku svoju na nj. (4. Mojsijeva 27:18)	Božji duh može nastaviti u čestitim, hrabrim i pravednim ljudima, kakav je bio Jošua Navin.

² Pogledati članak „[Trojstvo – paganska ideja o Bogu ili biblijsko učenje](#)“, čija tematika je usko vezana za predmet kojim se ovdje bavimo.

Ali je duh u ljudima, i Duh Svemogućeg urazumljuje ih. (Jov 32:8)	Duh Božji urazumljuje ljude.
Duh Božji stvorio me je, i dah Svemogućega dao mi je život. (Jov 33:4)	Duh Božji kao stvaralačka sila.
I beše na njemu duh Gospodnji, i suđaše Izrailju; i iziđe na vojsku, i predade mu Gospod u ruke Husan-Risatajima cara mesopotamskog; i ruka njegovna nadjača Husan-Risatajima. (Sudije 3:10)	Gotonilo kao oruđe Božje pod vođstvom duha vodi bitke za Izrael.
A Duh Gospodnji dođe na Gedeona, i on zatrubi u trubu, i skupi oko sebe porodicu Avijezerovu. (Sudije 6:34)	Duh Gospodnji pokreće Gideona na akciju.
I siđe na Jeftaja duh Gospodnji, te prođe kroz Galad i kroz Manasiju, prođe i Mispu galadsku, i od Mispe galadske dođe o sinova Amonovih. (Sudije 11:29)	Jeftaj, čovjek na kojeg Gospod spušta svoj duh i osposobljava ga za posebnu misiju.
I duh Gospodnji poče ga kretati po logoru Danovom, između Saraje i Estaola. (Sudije 13:25)	Samson pod upravom Božjeg duha.
I duh Gospodnji siđe na nj, te rastrže lava kao jare nemajući ništa u ruci: i ne kaza ocu ni materi šta je učinio... I dođe na nj duh Gospodnji, te siđe u Askalon, i pobi ondje trideset ljudi, i uze odijela s njih i dade svečane haljine onima koji odgonetnuše zagonetku; i rasrdi se vrlo i otide kući oca svog... I kad on dođe do Lehije, Filisteji ga sretoše vičući od radosti; a Duh Gospodnji siđe na nj, i uža na rukama njegovim postase kao konci izgorjeli od vatre, i spadoše sveze s ruku njegovih. (Sudije 14:6, 19; 15:14)	Duh Božji može dati posebnu natprirodnu snagu kad je to potrebno.
I sići će na te duh Gospodnji, te ćeš prorokovati s njima, i postaćeš drugi čovek. I kad se okrete da ide od Samuila, Bog mu dade drugo srce; i svi se oni znaci zbiše onaj dan... I kad dođoše na hum, gle, sreće ga gomila proroka, i dođe na nj duh Božji, i prorokova među njima. (1. Samuilova 10:6, 9, 10)	Duh Gospodnji preobražava ličnost. Primalac (u ovom slučaju Saul) dobija „novo srce“ (duhovnost kao dominantnu crtu karaktera).
Duh Gospodnji govori preko mene, i besjeda Njegova bi na mom jeziku. (2. Samuilova 23:2)	Duh Gospodnji se artikuliše preko Njegovih slugu.
Tada Samuilo uze rog sa uljem, i pomaza ga usred braće njegove; i siđe duh Gospodnji na Davida i osta na njemu od tog dana. Potom usta Samuilo i otide u Ramu. A duh Gospodnji otide od Saula, i uznemiravaše ga zao duh od Gospoda. (1. Samuilova 16:13, 14)	Jednom pod vođstvom duha, ne znači zauvijek. Koristeći se slobodom izbora, čovjek se može uvijek opredijeliti za drugu stranu (ako podstiče i gaji osobine suprotne Božjoj volji). Tada zli duhovi (demoni) imaju pravo da zaposjedaju tu osobu (Saulov slučaj).
A kad ja otidem od tebe, duh će te Gospodnji odnijeti, a ja neću znati kuda; pa da otidem i prokažem Ahavu, a on da te ne nađe, ubiće me; a sluga se tvoj boji Gospoda od mladosti svoje. (1. Carevima 18:12)	Duh Gospodnji može, u slučaju potrebe, da prenosi Božje slugu sa jedne na drugu lokaciju.
A kad predoše, reče Ilija Jelisiju: Išti šta hoćeš da ti učinim, dokle se nisam uzeo od tebe. A Jelisije reče: Da budu dva dijela duha tvog u mene... I uzevši plašt Ilijin, koji beše spao s njega, udari po vodi i reče: Gde je Gospod Bog Ilijin? A kad i on udari po vodi, rastupi se voda tamo i amo, i pređe Jelisije. A kad s druge strane vidješe sinovi proročki, koji bjehu u Jerihonu, rekoše: Počinu duh Ilijin na Jelisiju. I sretoše ga i pokloniše mu se do zemlje. I rekoše mu: Evo ima u sluga tvojih pedeset junaka, neka idu i traže tvog gospodara, da ga ne bude uzeo duh Gospodnji i bacio ga na kakvo brdo ili u kakav do. A on reče: Ne šaljite. (2. Carevima 2:9, 15, 16)	Osoba pod vođstvom duha Božjeg može da bude oruđe preko kojeg Bog čini čuda ili natprirodne znake kao svjedočanstvo da se radi o Njegovom sluzi.
I dođe duh Gospodnji na Zahariju, sina Jodaja sveštenika, te stade više naroda i reče im: Ovako veli Bog: Zašto prestupate zapovijesti Gospodnje? Nećete biti srećni; što ostaviste Gospoda, zato i On vas ostavi. (2. Dnevnika 24:20)	Duh Božji osposobljava Božjeg slugu za poseban uvid u težinu grijeha i prestupa Božjeg zakona, što odvaja ljude iz okrilja Njegove milosti i zaštite.

I dao si im dobri svoj duh da ih urazumljuje... (Nemija 9:20)	Duh Božji urazumljuje ljude.
Učini mi, Bože, čisto srce, i duh prav ponovi u meni. (Psalam 51:10)	David u grijehu pokazuje da je svjestan kako opet može steći karakter po Božjem obličju.
Nauči me tvoriti volju Tvoju, jer si Ti Bog moj; duh Tvoj blagi neka me vodi po stazi pravoj. (Psalam 143:10)	Vođstvo duha Božjeg je neophodno da bi čovjek išao pravim putem.
I na Njemu će počivati Duh Gospodnji, duh mudrosti i razuma, duh savjeta i sile, duh znanja i straha Gospodnjeg. (Isaija 11:2)	Proročanstvo o Mesiji i Njegovim osobinama pod pokroviteljstvom Duha Božjeg.
Dokle se ne izlije na nas Duh s visine i pustinja postane njiva a njiva se stane uzimati za šumu. (Isaija 32:15)	Simbolično proročanstvo o radikalnim promjenama nakon spuštanja duha Božjeg na Njegov narod.
Tražite u knjizi Gospodnjoj i čitajte, ništa od ovog neće izostati i nijedno neće biti bez drugog; jer šta kažem, On je zapovijedio, i Duh će ih Njegov sabrati. (Isaija 34:16)	Duh Božji sabira Njegov narod.
Evo sluge mog, koga podupirem, izabranika mog, koji je mio duši mojoj; metnuću Duh svoj na Njega, sud narodima javljaće. (Isaija 42:1)	Duh osposobljava pomazanika da javlja sud Božji.
Jer ću izliti vodu na žednoga i potoke na suhu zemlju, izliću Duh svoj na sjeme tvoje i blagoslov svoj na tvoje potomstvo. (Isaija 44:3)	Oni koji su „žedni“ biće napojeni Duhom i ti blagoslovi kasnije utiču i na potomstvo.
Pristupite k meni, čujte ovo: od početka nisam govorio tajno; otkako to bi, bijah ondje; a sada Gospod Gospod posla me i Duh Njegov. (Isaija 48:16)	Bog kroz Duha šalje proroka sa posebnom porukom narodu. Djelovanje duha je dokaz o Gospodnjem poslanju.
I bojaće se imena Gospodnjeg sa zapada, i slave Njegove s istoka sunčanog; jer će neprijatelj navaliti kao rijeka, a Duh će Gospodnji podignuti zastavu suprot njemu. I doći će Izbavitelj u Sion i k onima od Jakova koji se obraćaju od grijeha, veli Gospod. A ovo će biti zavjet moj s njima, veli Gospod: Duh moj, koji je u tebi, i riječi moje, koje metnuh u usta tvoja, neće otići od usta tvojih ni od usta sjemena tvog, ni od usta sjemena sjemena tvog, veli Gospod, odsele i dovijeka. (Isaija 59:19-21)	Bog će sačuvati svoj narod tako što će svojim duhom podići prepreke neprijatelju i uliti im strah. Izbavitelj (Mesija) je garancija duhovnosti obraćenima od grijeha jer to znači njihovo spasenje za vječnost.
U svakoj tuzi njihovoj On bješe tužan, i anđeo, koji je pred Njim, spase ih. Ljubavi svoje radi i milosti svoje radi On ih izbavi, i podiže ih i nosi ih sve vrijeme. Ali se odmetaše i žalostiše Sveti Duh Njegov; zato im posta neprijatelj, i ratova na njih... Gdje je Onaj što metnu usred njih Sveti Duh svoj?... Duh Gospodnji vodi ih tiho, kao kad stoka silazi u dolinu; tako si vodio svoj narod da stečeš sebi slavno ime. (Isaija 63:9-14)	Otpad od Boga pričinjava tugu Bogu i žalosti Njegov sveti duh. Sveti duh bio je prisutan među izraelskim narodom i obezbjeđivao vođstvo.
Tada podiže me duh, i čuh za sobom glas gdje se silno razliježe: Blagoslovena slava Gospodnja s mjesta Njegovog. I duh me podiže i odnese i idah žalostan od srdnje u duhu svom; ali ruka Gospodnja silna bješe nada mnom... I uđe u me duh, i postavi me na noge; i progovori sa mnom i reče mi: Idi, zatvori se u kuću svoju. (Jezekilj 3:12, 14, 24)	Duh Božji djeluje u proročkim vizijama na različite načine.
Tada me podiže duh, i odnese me na istočna vrata doma Gospodnjeg, koja gledaju na istok, i gle, na vratima bješe dvadeset i pet ljudi, i među njima vidjeh Jezaniju, sina Azurovog i Felatiju sina Venajinog, poglavare narodne. I reče mi: Sine čovječji, ovi ljudi smišljaju bezakonje, i zlo savjetuju u tom gradu... Zato prorokuj protiv njih, prorokuj, sine čovječji. I pade na me duh Gospodnji i reče mi: Reci: Ovako veli Gospod: Dome Izraelov, tako govoriste, i znam misli srca vašeg. (Jezekilj 11:1-5)	Duh Božji putem vizije otkriva proroku tajne i zakulisne radnje lažnih vođa, i nalaže prorokovanje protiv njih. On takođe čita unutrašnje misli i namjere.
I daću im jedno srce, i nov duh metnuću u njih, i izvadiću iz tijela njihovog kameno srce i daću im srce mesno. (Jezekilj 11:19)	Tjelesno ili kameno srce pale ljudske prirode može se obnoviti samo djelovanjem duha Božjeg.

A mene duh podiže i odnese u viziji duhom Božjim u Haldeju k roblju: i vizija koju vidjeh otide od mene. (Jezekilj 11:24)	Još dok je trajala vizija, Božji duh je odnio proroka u Haldeju gdje je trebao prenijeti zarobljenom narodu Njegove riječi.
I daću vam novo srce, i nov ću duh metnuti u vas, i izvadiću kameno srce iz tijela vašeg, i daću vam srce mesno. I duh svoj metnuću u vas, i učiniću da hodite po mojim uredbama i zakone moje da držite i izvršujete. (Jezekilj 36:26, 27)	Božja volja i zakoni mogu se djelotvorno sprovesti samo ako je Njegov duh prisutan u nama.
Ovako govori Gospod Gospod ovim kostima: Gle, ja ću metnuti u vas duh, i oživjećete. I metnuću na vas žile, i obložiću vas mesom, i navući ću na vas kožu, i metnuću u vas duh, i oživjećete, i poznaćete da sam ja Gospod... I prorokovah, kako mi se zapovijedi, i uđe u njih duh, i oživješe, i stadoše na noge, bješe vojska vrlo velika... I metnuću duh svoj u vas da oživite, i naseliću vas u vašoj zemlji, i poznaćete da ja govorim i činim, govori Gospod. (Jezekilj 37:5, 6, 10, 14)	Simbolična proročka vizija koja pokazuje da je Bogu moguće podići svoj narod iz mrtvih kad u njih stavi svoj duh. Ovo je istina u tri različita aspekta: i) stvaranje Božje; ii) vaskrsenje odnosno ponovno podizanje u život; iii) podizanje iz grijeha odnosno duhovnog mrtvila. Duh je, dakle, životodavna sila.
I neću više kriti lice svoje od njih kad izlijem Duh svoj na dom Izrailjev, govori Gospod Gospod. (Jezekilj 39:29)	Izliavanje duha Božjeg na Njegov narod istovremeno znači zbližavanje sa Njim jer se uklanja barijera koju pravi grijeh i bezakonje.
I posle ću izliti duh svoj na svako tijelo, i proricaće sinovi vaši i kćeri vaše, starci će vaši sanjati sne, mladići će vaši viđati vizije. I na sluge ću i na sluškinje u one dane izliti duh svoj. (Joilo 2:28, 29)	Kad Bog izlije svoj duh na Njegov narod: - oni proriču za Njega; - oni sanjaju snove koji su od Boga; - oni imaju vizije od Boga.
O ti, koji se zoveš dom Jakovljevi, je li se umalio Duh Gospodnji? Jesu li to djela Njegova? Eda li moje riječi nisu dobre onome koji hodi pravo? (Mihej 2:7)	Duh Gospodnji je problem svima onima koji čine nepravdu.
Po riječi kojom sam učinio zavjet s vama kad iziđoste iz Egipta, duh će moj stajati među vama, ne bojte se. (Agej 2:5)	Duh je prisutan među Božjim narodom zbog saveza (zavjeta) koji je On načinio sa njima, i to je trajno stanje do prestanka vremena milosti i Božje intervencije.
I izliću na dom Davidov i na stanovnike jerusalimske duh milosti i molitava, i pogledaće na mene kog probodoše; i plakaće za njim kao za jedincem, i tužiće za njim kao za prvencem. (Zaharija 12:10)	Duh milosti Božje učiniće da ljudi shvate Mesijinu žrtvu i žale za Njim.
Jer vi nećete govoriti, nego Duh Oca vašeg govoriće iz vas. (Matej 10:20)	Isusovo obećanje da će duh Očev govoriti iz Njegovih učenika kad bude potrebno (vidi Marko 13:11).
Gle, sluga moj, koga sam izabrao, ljubazni moj, koji je po volji duše moje: metnuću duh svoj na Njega, i sud nezabošcima javiće. (Matej 12:18)	Isus, pomazan duhom, ispunjava starozavjetna proročanstva.
Idite dakle i naučite sve narode <i>krsteći ih u ime Oca i Sina i Svetog Duha</i> . (Matej 28:19)	Oni koji poznaju Isusa zaista teško mogu zamisliti kako izgovara drugi dio ove rečenice, koji je očigledno naknadno umetnut zbog konformizma sa otpalom crkvom i njenim dogmama.
Ja vas krštavam vodom, a On će vas krstiti Duhom Svetim. (Marko 1:8)	Jovan najavljuje narodu nešto mnogo veće od kupanja vodom (simbol pranja od grijeha) koje je djelo Mesije - „kupanje“ Svetim Duhom.
I odmah izlazeći iz vode vidje nebo gdje se otvori, i Duh kao golub siđe na Njega. I glas dođe s neba: Ti si Sin moj ljubazni koji je po mojoj volji. I odmah Duh izvede Ga u pustinju. (Marko 1:10-12)	Vidljiva manifestacija Duha Božjeg u obliku goluba i glas, za svjedočanstvo prisutnom narodu i samom Jovanu Krstitelju da je Isus Mesija (vidi Jovan 1:33)
A kad vas povedu da predaju, ne brinite se unaprijed šta ćete govoriti, niti mislite; nego šta vam se da u onaj čas ono govorite; jer vi nećete govoriti nego Duh Sveti. (Marko 13:11)	Isto kao Matej 10:20.
I odgovarajući anđeo reče joj: Duh Sveti doći će na tebe, i sila Najvišeg osjenice te; zato i ono što će se roditi biće sveto, i nazvaće se Sin Božji. (Luka 1:35)	Jedinstveni Božji stvaralački čin, začinjavanje Mesije u tijelu pobožne djevojke djelovanjem Svetog Duha.
I gle, bješe u Jerusalmu čovjek po imenu Simeun, i taj čovjek bješe pravedan i pobožan, koji čekaše utjehe Izraelove, i Duh Sveti bješe u njemu. I njemu bješe Sveti Duh kazao da neće vidjeti smrt dok ne vidi Hrista Gospodnjeg. I kaza mu Duh te dođe u hram; i kad donesoše roditelji dijete Isusa... (Luka 2:25-27)	Simeun, pravedan i pobožan čovjek, čeznuo je za Mesijom. Duh Božji ga je upućivao i govorio mu, i to jedini način kako je mogao u jednom običnom djetetu u hramu prepoznati Mesiju. Zapazite da Simeon nije postavljao nepotrebna pitanja, već je bio osvjedočen van svake sumnje (vidi dalje do 35-og retka).

Isus pak pun Duha Svetog vrati se od Jordana, i odvede Ga Duh u pustinju. (Luka 4:1)	Duh je vodio Isusa tamo gdje treba za Njegovu misiju, što On kao čovjek sam po sebi ne bi izabrao.
Duh je Gospodnji na meni; zato me pomaza da javim jevanđelje siromasima; posla me da iscijelim skrušene u srcu; da propovijedim zarobljenima da će se otpustiti, i slijepima da će progledati; da otpustim sužnje. (Luka 4:18)	Isus je ovo proročanstvo primijenio na sebe (vidi 21. redak) jer Ga je vodio isti Duh koji je nekad nadahnuo proroka da objavi tu poruku.
A kad vas dovedu u zbornice i na sudove i pred poglavare, ne brinite se kako ćete ili šta odgovoriti, ili šta ćete kazati; jer će vas Sveti Duh naučiti u onaj čas šta treba reći. (Luka 12:11, 12)	Isto kao Matej 10:20 i Marko 13:11.
I ja Ga ne znadoh; nego Onaj koji me posla da krstim vodom On mi reče: Na koga vidiš da silazi Duh i stoji na Njemu to je Onaj koji će krstiti Duhom Svetim. (Jovan 1:33)	Vidljivi znak za Jovana Krstitelja ko je Mesija.
Odgovori Isus: Zaista, zaista ti kažem: ako se ko ne rodi vodom i Duhom, ne može ući u carstvo Božije. Šta je rođeno od tijela, tijelo je; a šta je rođeno od Duha, duh je. Ne čudi se što ti rekoh; valja vam se nanovo roditi. Duh diše gdje hoće, i glas njegov čuješ, a ne znaš otkuda dolazi i kuda ide; tako je svaki čovjek koji je rođen od Duha. (Jovan 3:6-8)	Bez duhovnog novorođenja odnosno primanja Božjeg duha nema ulaska u carstvo Božje. Ovo je samo po sebi razumljivo, jer Bog nas samo na taj način može odvojiti od grijeha tjelesne prirode da ne stradamo sa njim.
Bog je Duh; i koji Mu se mole, duhom i istinom treba da se mole. (Jovan 4:24)	Isus objašnjava šta je najbitnije za komunikaciju sa Bogom i razbija predrasude o svetim mjestima.
Duh je ono što oživljava; tijelo ne pomaže ništa. Riječi koje vam ja rekoh duh su i život su. (Jovan 6:63)	Božja Riječ izrečena u Duhu daje život.
Koji me vjeruje, kao što Pismo reče, iz njegovog tijela poteći će rijeke žive vode. A ovo reče za Duha kog posle primiše oni koji vjeruju u ime Njegovo: jer Duh Sveti još ne bješe na njima, jer Isus još ne bješe proslavljen. (Jovan 7:38, 39)	Vjerovanje u Mesiju po Svetom Pismu garancija je primljenosti Duha koji teče kao živa voda iz primaoca. Isusovi učenici tek su po vaskrsenju zaista shvatili stvari i povezali tekstove iz Pisma (vidi Luka 24:13-27).
A kad dođe utješitelj, koga ću vam poslati od Oca, Duh istine, koji od Oca izlazi, On će svjedočiti za mene. (Jovan 15:26)	Duh izlazi od Boga Oca, Isus ga šalje da svjedoči za Njega.
Nego vam ja istinu govorim: bolje je za vas da ja idem; jer ako ja ne idem, utješitelj neće doći k vama; ako li idem, poslaću Ga k vama. I kad On dođe pokaraće svijet za grijeh, i za pravdu, i za sud. Za grijeh, dakle, što ne vjeruju mene; A za pravdu što idem k Ocu svom; i više me nećete vidjeti; a za sud što je knez ovog svijeta osuđen. (Jovan 16:7-10)	Potvrda i nastavak prethodno rečenog.
A kad dođe On, Duh istine, uputiće vas na svaku istinu; jer neće od sebe govoriti, nego će govoriti šta čuje, i javiće vam šta će biti unaprijed. (Jovan 16:13)	Duh Božji upućuje na svaku istinu i upućuje na buduće događaje bitne za Božji narod.
A utješitelj, Duh Sveti, kog će Otac poslati u ime moje, On će vas naučiti svemu i napomenuće vam sve što vam rekoh. (Jovan 14:26)	- Duh Sveti je utješitelj. - Duha šalje Bog Otac u ime Isusovo (zbog Djela otkupljenja Mesije). - Duh uči i napominje vjernike.
A kad dođe utješitelj, koga ću vam poslati od Oca, Duh istine, koji od Oca izlazi, On će svjedočiti za mene. (Jovan 15:26)	- Duh izlazi od Boga Oca. - Isus ga šalje za svjedočanstvo o sebi.
I ovo rekavši dunu, i reče im: Primate Duh Sveti. (Jovan 20:22)	Simbolički čin davanja Duha, koji ima svoje konotacije u stvaranju (novog) čovjeka.
Nego ćete primiti silu kad siđe Duh Sveti na vas; i bićete mi svjedoci u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja zemlje. (Djela 1:8)	Duh sveti daje silu Božjem narodu za svjedočenje.
Ljudi braćo! Trebalo je da se izvrši ono pismo što proreče Duh Sveti ustima Davidovim za Judu koji bješe pred onima što uhvatiše Isusa. (Djela 1:16)	Petar povezuje Judinu izdaju sa proročanstvima iz Starog Zavjeta koja su data duhom Božjim.
I napuniše se svi Duha Svetog, i stadoše govoriti drugim jezicima, kao što im Duh davaše te govorahu... I biće u poslednje dane, govori Gospod, izliću od duha svog na svako tijelo, i proricaće sinovi vaši i kćeri vaše, i mladići vaši vidjeće vizije i starci vaši sniće snove; jer	Duh Božji može dati posebna znanja kao što je govorenje stranim jezicima onima koji na drugi način ne bi čuli jevanđelje. Petar pobija zlonamjerne insinucije onih kojih su željeli osporiti ovo silno svjedočanstvo i ukazuje na

ću na sluge svoje i na sluškinje svoje u te dane izliti od Duha svog, i proričaće. (Djela 2:4, 17, 18)	proročke riječi i njihovu direktnu primjenu na vrijeme praznika Pedesetnice i poslije.
I mi smo Njegovi svjedoci ovih riječi i Duh Sveti kog Bog daje onima koji se njemu pokoravaju. (Djela 5:32)	Duh daje Bog onima koji su Njemu poslušni.
A kad čuše apostoli koji bjehu u Jerusalamu da Samarija primi riječ Božju, poslaše k njima Petra i Jovana. Koji sišavši pomoliše se Bogu za njih da prime Duha Svetog; jer još ni na jednog ne bješe došao, nego bjehu samo kršteni u ime Gospoda Isusa. Tada apostoli metnuše ruke na njih, i oni primiše Duha Svetog. A kad vidje Simon da se daje Duh Sveti kad apostoli metnu ruke, donese im novce govoreći: Dajte i meni ovu vlast da kad metnem ruke na koga primi Duha Svetog. A Petar mu reče: Novci tvoji s tobom da budu u pogibao, što si pomislio da se dar Božji može dobiti za novce. (Djela 8:14-20)	Polaganje ruku ne predstavlja nikakav ritual koji bi garantovao prenos duha Božjeg na drugu osobu. To je jednostavno čin kojim se verificuje poslanje Božjih slugu. Da je to tačno svjedoči zahtjev Simona vračara koji je čak mislio da se to može kupiti novcem (njega je zanimala jedino sila koja je bila sa apostolima).
A Duh reče Filipu: Pristupi i prilijepi se tim kolima... A kad iziđoše iz vode, Duh Sveti pade na uškopljenika, a anđeo Gospodnji uze Filipa, i više ga ne vide uškopljenik; nego otide putem svojim radujući se. (Djela 8:29, 39)	Duh upućuje vjernike da pruže pomoć osobama koje su na putu obraćenja, ali ne mogu sami shvatiti neke stvari. Ovaj tekst takođe objašnjava na koji način su prenošene Božje sluge na druge lokacije kad je to bilo potrebno (vidi 1. Car. 18:12, 2. Car. 2:16)
A dok Petar razmišljavaše o viziji, reče mu Duh: Evo tri čoveka traže te. (Djela 10:19)	Duh upućuje Petra.
Isusa iz Nazareta kako ga pomaza Bog Duhom Svetim i silom, koji prođe čineći dobro i iscjeljujući sve koje đavo bješe nadvladao; jer Bog bješe s njim. (Djela 10:38)	Pomazanje Svetim Duhom od Boga dalo je Isusu silu kojom je činio dobra djela i iscjeljenja.
A dok još Petar govoraše ove riječi, siđe Duh sveti na sve koji slušahu riječ. I udiviše se vjerni iz obrezanja koji bjehu došli s Petrom, vidjeći da se i na neznabošce izli dar Duha Svetog. Jer ih slušahu gdje govoraše jezike, i veličahu Boga. Tada odgovori Petar: Eda li može ko vodu zabraniti da se ne krste oni koji primiše Duha Svetog kao i mi? (Djela 10:44-47)	Na svjedočanstvo o Mesiji, Duh se izlio na slušaoce koji su zbog snažnih predrasuda tretirani kao neznabošci i pokazali su se isti znaci njegovog prisustva kao na apostolima. Tako je Petar dobio viziju i očiglednu pouku u njenom tumačenju.
A Duh mi reče da idem s njima ne premišljajući ništa. A dođoše sa mnom i ovo šest braće, i uđosmo u kuću čovjekovu... A kad ja počeh govoriti siđe Duh Sveti na njih, kao i na nas u početku. Onda se opomenuh riječi Gospodnje kako govoraše: Jovan je krstio vodom, a vi ćete se krstiti Duhom Svetim. (Djela 11:12, 15, 16)	Petar objašnjava gore navedeni slučaj braći koja su još uvijek živjela u predrasudama o odvojenosti Jevreja od neznabožaca u Jerusalamu.
Jer beše čovjek blag i pun Duha Svetog i vjere. I obrati se mnogi narod ka Gospodu. (Djela 11:24)	Barnaba kao još jedan svijetli primjer Bogu vjerne osobe pune duha.
A kad oni služahu Gospodu i počćahu, reče Duh Sveti: odvojte mi Varnavu i Savla na djelo na koje ih pozvah. (Djela 13:2)	Duh Božji na direktan način usmjerava djelo mlade zajednice.
A učenici punjahu se radosti i Duha Svetog. (Djela 13:52)	Gdje je duh sveti tu je prisutna i sveta radost u Gospodu.
Jer nađe za dobro Sveti duh i mi da nikakvih tegoba više ne mećemo na vas osim ovih potrebnih. (Djela 15:28)	Sveti duh usmjerava apostole kako da postupaju sa obraćenima koji nijesu Jevreji.
A kad prođoše Frigiju i galatijsku zemlju, zabrani im Duh Sveti govoriti riječ u Aziji. A kad dođoše u Misiju htješe da idu u Vitiniju, i Duh ne dade. (Djela 16:6, 7)	Još jedan primjer direktnog usmjeravanja apostola gdje da govore, a gdje ne.
I kad siđoše iz Makedonije Silas i Timotije, navali Duh Sveti na Pavla da svjedoči Jevrejima da je Isus Hrist. (Djela 18:5)	Duh podstiče Božje sluge da govore Riječ svjedočanstva.
Reče im: Jeste li primili Duha Svetog kad ste vjerovali? A oni mu rekoše: Nismo ni čuli da ima Duh Sveti. A kad Pavle metnu ruke na njih, siđe Duh Sveti na njih, i govoraše jezike i proričahu. (Djela 19:2, 6)	Veća svjetlost donosi veće prisustvo Duha i nove darove.
I sad evo ja svezan Duhom idem u Jerusalam ne znajući šta će mi se u njemu dogoditi; osim da Duh Sveti po svim gradovima svjedoči, govoreći da me okovi i nevolje čekaju. (Djela 20:22, 23)	Pavle je bio upozoren preko nadahnuća Duha da ga u Jerusalamu očekuju nevolje (vidi Djela 21:4, 11)

Pazite dakle na sebe i na sve stado u kome vas Duh Sveti postavi nastojnicima da pasete crkvu Gospoda i Boga koju steče krvlju svojom. (Djela 20:28)	Duh sveti upravlja postavljanjem vjernika na odgovorne položaje.
A nadanje neće se osramotiti, jer se ljubav Božija izli u srca naša Duhom Svetim koji je dat nama. (Rimljanima 5:5)	Ljubav Božja se izliva u srcima vjernih ljudi Svetim Duhom.
Nikakva, dakle, sad nema osuđenja onima koji su u Hristu Isusu i ne hode po tijelu nego po Duhu. Jer zakon Duha koji oživljava u Hristu Isusu, oprostio me je od zakona grjevnog i smrti. (Rimljanima 8:1, 2)	Biti u Hristu znači biti duhovan i primiti Njegov dar spasenja vjerom. To istovremeno podrazumijeva dalje ponašanje i djelovanje u Duhu.
A vi niste u tijelu nego u duhu; jer Duh Božji u vama živi. A ako ko nema Duh Hristov, on nije Njegov. (Rimljanima 8:9)	Ako u nama ne živi Duh Božji, tačnije ako mu mi to ne dozvoljavamo, nijesmo Hristovi. Kratko i jasno.
A ako li živi u vama Duh Onog koji je vaskrsao Isusa iz mrtvih, Onaj koji je podigao Hrista iz mrtvih oživjeće i vaša smrtna tjelesa Duhom svojim koji živi u vama. (Rimljanima 8:11)	Prisustvo duha Božjeg u nama garancija je vaskrsenja jer tim istim Duhom Otac je vaskrsao Hrista.
Jer koji se vladaju po duhu Božijem oni su sinovi Božiji. Jer ne primiste duh ropstva, opet da se bojite; nego primiste Duh posinački, kojim vičemo: Oče, Oče! Ovaj duh svjedoči našem duhu da smo djeca Božija. (Rimljanima 8:14-16)	Definicija ko su sinovi Božji i kako dolazi do tog „usvajanja“.
A kad smo djeca i naslednici smo: naslednici, dakle Božiji, a sunaslednici Hristovi: jer s Njim stradamo da se s Njim i proslavimo. (Rimljanima 8:17)	Djeca Božja polažu pravo na nasleđe Božjih obećanja. Eto kako se na jedini način može postati stvarni naslednik (za razliku od lažnog baštinjenja preko crkava).
A tako i Duh pomaže nam u našim slabostima: jer ne znamo za šta ćemo se moliti kao što treba, nego sam Duh moli se za nas uzdisanjem neiskazanim. A Onaj što ispituje srca zna šta je misao Duha, jer po volji Božijoj moli se za svete. (Rimljanima 8:26, 27)	Duh nam pomaže u slabostima jer ne bismo se znali ni moliti za prioritetne stvari po volji Božjoj bez njegovog vođstva. Drugim riječima, Duh nas štiti kako ne bismo Boga doživjeli kao automat za ispunjavanje sebičnih želja.
Istinu govorim tako mi Hrista, ne lažem, to mi svjedoči savjest moja Duhom Svetim. (Rimljanima 9:1)	Duh Sveti djeluje na savjest.
A nama je Bog otkrio Duhom svojim; jer Duh sve ispituje, i dubine Božije. Jer ko od ljudi zna šta je u čovjeku osim duha čovječijeg koji živi u njemu? Tako i u Bogu šta je niko ne zna osim Duha Božijeg. A mi ne primismo duha ovog svijeta, nego Duha koji je iz Boga, da znamo šta nam je darovano od Boga; koje i govorimo ne riječima što je naučila čovječija premudrost, nego šta uči Duh Sveti; i duhovne stvari duhovno radimo. A tjelesni čovjek ne razumije šta je od Duha Božijeg; jer mu se čini ludost i ne može da razumije, jer treba duhovno da se razmotri. Duhovni pak sve razmatra, a njega samog niko ne razmatra. Jer ko pozna um Gospodnji da Ga pouči? A mi um Hristov imamo. (1. Korinćanima 2:10-16)	<ul style="list-style-type: none"> - Bog otkriva Duhom duboke spoznaje o kojima inače ne bismo imali pojma. - Duh Božji je dar od Boga za iznošenje jedinstvene poruke. - Tjelesan čovjek ne razumije tu poruku jer mu se čini da je to ludost. - Duhovni čovjek nalazi se na mnogo višem nivou od ljudi koji to nijesu. - Um Hristov možemo imati samo ako smo nadahnuti i vođeni istim Duhom kao On što je bio.
Ne znate li da ste vi hram Božiji, i Duh Božji živi u vama? Ako neko obesveti hram Božiji, uništiće njega Bog: jer je hram Božiji svet, a to ste vi... Ili ne znate da su tjelesa vaša hram Svetog Duha koji živi u vama, kog imate od Boga, i niste svoji? (1. Korinćanima 3:16, 17; 6:19)	Duh Božji nastava u vjerniku kao živom hramu. Stoga se taj „hram“ mora držati svetim (ovo je najbolji argument svima onima koji tvrde da se ne treba brinuti mnogo o tijelu koje će svakako prije ili kasnije propasti).
I ovakvi bijaste neki; nego se opraste i posvetiste i opravdaste imenom Gospoda našeg Isusa Hrista i Duhom Boga našeg. (1. Korinćanima 6:11)	Čišćenje od grijeha, posvećenje i opravdanje dešava se u Hristu pomoću Božjeg Duha.
Zato vam dajem na znanje da niko ko duhom Božijim govori neće reći: Anatema Isusa; i niko ne može Isusa Gospodom nazvati osim Duhom Svetim. (1. Korinćanima 12:3)	Priznanje Isusa kao Gospoda znak je osvjedočenja Svetog duha.
Darovi su različiti, ali je Duh jedan... A u svakome se pojavljuje Duh na korist; jer jednom se daje Duhom riječ premudrosti; a drugom riječ razuma po istom Duhu; a drugom vjera, tim istim Duhom; a drugom dar	Preko Duha Božjeg vjernici primaju različite darove: mudrost, razum, vjeru, dar iscjeljivanja, dar činjenja čuda, proročki dar, sposobnost razlikovanja duhova, dar govora stranim jezicima, dar tumačenja jezika...

iscjeljivanja, po tom istom Duhu; a drugom da čini čudesa, a drugom proroštvo, a drugom da razlikuje duhove, a drugom različiti jezici, a drugom da tumači jezike. A ovo sve čini jedan i taj isti Duh razdjeljujući po svojoj vlasti svakome kako hoće... Jer jednim duhom mi se svi krstismo u jedno tijelo, bili Jevreji, ili Grci, ili robovi, ili sami svoji; i svi se jednim Duhom napojismo. (1. Korinćanima 12:4-13)	Svi ovi darovi daju se da budu na <i>korist</i> Božjem djelu (ukoliko to nije slučaj, možemo sa razlogom zaključiti da je riječ o demonskim falsifikatima).
Koji i učini nas vrsnim da budemo sluge novom zavjetu, ne po slovu nego po duhu; jer slovo ubija, a duh oživljuje... A Gospod je Duh: a gde je Duh onde je sloboda. Mi pak svi koji otkrivenim licem gledamo slavu Gospodnju, preobražavamo se u ono isto obličje iz slave u slavu, kao od Gospodnjeg Duha. (2. Korinćanima 3:6, 17, 18)	Služba Bogu po Duhu se suštinski razlikuje od ropske službe u svojoj sili po slovu Zakona. Takva služba donosi slobodu i omogućava stalni napredak i približavanje idealu hristolikosti.
Velim pak: po duhu hodite, i želja tjelesnih ne izvršujte. Jer tijelo želi protiv duha, a duh protiv tijela; a ovo se protivi jedno drugom, da ne činite ono šta hoćete. Ako li vas duh vodi, niste pod zakonom. (Galatima 5:17, 18)	Pala ljudska priroda protivi se vođstvu Duha. Ako joj popustimo i činimo na volju, potpadamo pod udar Zakona koji daje grijehu silu smrti (vidi 1. Korinćanima 15:56)
A rod je duhovni ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrotu, milost, vjera, krotost, uzdržanje; na to nema zakona... Ako u duhu živimo po duhu i da hodimo. (Galatima 5:22-25)	Ispoljavanje navedenih osobina (rodova) dokaz je vođstva Duha Božjeg.
Kroz kog i vi, čuvši riječ istine, jevanđelje spasenja svog, u kome i vjerovavši zapečatiste se Svetim Duhom obećanja... Da Bog Gospoda našeg Isusa Hrista, Otac slave, dade vam Duha premudrosti i otkrivenja da Ga poznate. (Efescima 1:13, 17)	Duh pečati Božje obećanje. Bog Otac daje duh mudrosti.
Starajući se držati jedinstvo Duha u svezi mira; jedno tijelo, jedan duh, kao što ste i pozvani u jednoj nadi zvanja svog. (Efescima 4:3, 4)	U Duhu se postiže savršeno jedinstvo u različitosti karaktera i darova (vidi cijelu 4. glavu).
A Duh razgovjetno govori da će u poslednja vremena odstupati neki od vjere slušajući lažne duhove i nauke đavolske... (1. Timoteju 4:1)	Duh Božji upozorava vjerne da će kako se vrijeme bliži kraju demonski falsifikati i nauke sve više uzimati maha.
Zato, kao što govori Duh Sveti: Danas ako glas Njegov čujete... (Jevrejima 3:7)	Glas Duha je isto što i osvjedočenje od Boga u istinu.
Ovim pokazivaše Duh Sveti da se još nije otvorio put u Svetinju, dokle prvi šator stoji. (Jevrejima 9:8)	Duh sveti je omogućio razlikovanje službe u zemaljskom svetilištu od Mesijine službe u Nebeskom. Pavle kaže da su oni znali da je prva služba tipska.
A kamoli neće krv Hrista, koji Duhom Svetim sebe prinese bez krivice Bogu, očistiti savjest našu od mrtvih djela, da služimo Bogu živom i istinitom? (Jevrejima 9:14)	Duh sveti je naveo Hrista da sebe prinese ka nevinu Žrtvu Bogu, inače samo kao čovjek to nikad ne bi mogao uraditi.
A svjedoči nam i Duh Sveti; jer kao što je unaprijed kazano: Ovo je zavjet koji ću načiniti s njima poslije onih dana, govori Gospod: Daću zakone svoje u srca njihova, i u mislima njihovim napisahu ih. (Jevrejima 10:15, 16)	Pavle prepoznaje proročke riječi koje najavljuju Novi savez kao svjedočanstvo Duha.
Ili mislite da Pismo uzalud govori: Duh koji u nama živi mrzi na zavist? (Jakov 4:5)	Jakov upućuje na osobenosti djelovanja Duha koji raskrinkava tjelesne porive.
Ispitujući u kakvo ili u koje vrijeme javljaše Duh Hristov u njima, unaprijed svjedočeći za Hristove muke i za slave po tome; kojima se otkri da ne samim sebi nego nama služahu ovim što vam se sad javi po onima koji vam propovijediše jevanđelje poslanim s neba Duhom Svetim, u koje anđeli žele zaviriti. (1. Petrova 1:11, 12)	Sveti Duh je dakle poslat sa Neba od Boga za svjedočanstvo jevanđelja ljubavi Božje, čije dubine ni anđelima nijesu potpuno jasne.
Ako bivate ukoreni za ime Hristovo, blago vama! Jer Duh slave i Boga počiva na vama: oni dakle hule na Nj, a vi Ga proslavljate. (1. Petrova 4:14)	Ukor i protivljenje svijeta Božjoj vijesti o spasenju u Hristu je blagoslov spoznaje da Duh Njegov počiva na nama.
Ljubazni! Ne vjerujte svakom duhu, nego kušajte duhove jesu li od Boga; jer mnogi lažni proroci iziđoše na svijet. Po ovom poznajte Duha Božijeg, i duha lažnog; svaki duh koji priznaje da je Isus Hristos u tijelu	Naizgled jednostavni znaci raspoznavanja duhova, međutim, Hristova ljudska priroda je bila i ostala kamen spoticanja mnogima. Izopačeno učenje o ovom predmetu je dokaz da Božji duh ne stoji iza toga, čak

došao, od Boga je; a svaki duh koji ne priznaje da je Isus Hristos u tijelu došao, nije od Boga: i ovaj je antihristov, za kog čujete da će doći, i sad je već na svijetu. (1. Jovanova 4:1-3, 13)	iako se takve crkve i vjernici deklarativno pozivaju na Njegovo ime.
Ovo je Isus Hristos što dođe vodom i krvlju i Duhom, ne samo vodom nego vodom i krvlju; i Duh je koji svjedoči, jer je duh istina, jer je troje što svjedoči na nebu: Otac, Riječ, i Sveti Duh; i ovo je troje jedno. I troje je što svjedoči na zemlji: duh, i voda, i krv; i troje je zajedno. (1. Jovanova 5:6-9)	Zagovornici trojstva sigurno će se uhvatiti za ovaj tekst, vadeći ga iz konteksta. Jovan ovdje uopšte ne raspravlja o Božjoj prirodi, već o svjedočanstvu o Isusovom mesijanstvu koje se paralelno odvija na Nebu i na zemlji kroz osvjedočenje Duha. Da bismo pravilno shvatili o čemu je riječ, moramo razumjeti Plan spasenja i tipologiju koja ga je prikazivala.
Ko ima uho neka čuje šta govori Duh crkvama: koji pobijedi daću mu da jede od drveta životnog koje je nasred raja Božijeg... Ko ima uho da čuje neka čuje šta govori Duh crkvama: Koji pobijedi neće mu nauditi druga smrt... Ko ima uho da čuje neka čuje šta govori Duh crkvama: koji pobijedi daću mu da jede od mane sakrivene, i daću mu kamen bijel, i na kamenu novo ime napisano, kog niko ne zna osim onog koji primi. (Otkrivenje 2:7, 11, 17)	Duh Božji govori crkvama o neophodnosti pobjede u borbi vjere i nagradama koje slijede pobjednicima.
I posle tri dana i po duh života od Boga uđe u njih; i staše oba na noge svoje, i strah veliki napade na one koji ih gledahu. (Otkrivenje 11:11)	Simboličko proročanstvo o oživljavanju Božje riječi Starog i Novog zavjeta (dva svjedoka) nakon određenog perioda njihove smrti.
I čuh glas s neba gdje mi govori: Napiši: Blago mrtvima koji umiru u Gospodu od sad. Da, govori Duh, da počinu od trudova svojih; jer djela njihova idu za njima. (Otkrivenje 14:13)	Glas s neba Jovan poistovjećuje sa govorom Duha.
I uvede me duh u pusto mjesto; i vidjeh ženu gdje sjedi na zvijeri crvenoj koja bješe puna imena hulnih i imaše sedam glava i deset rogova. (Otkrivenje 17:3)	Duh vodi Jovana u proročkoj viziji.
I padnuvši pred nogama njegovim poklonih mu se; i reče mi: Gle, nemoj, ja sam sluga kao i ti i braća tvoja koja imaju svjedočanstvo Isusovo. Bogu se pokloni; jer je svjedočanstvo Isusovo Duh proroštva. (Otkrivenje 19:10)	Isusovo svjedočanstvo je Duh proroštva. Iz ovog teksta vidimo da je taj isti duh dat i anđelima Božjim.
I Duh i nevjesta govore: Dođi. I koji čuje neka govori: Dođi. I ko je žedan neka dođe, i ko hoće neka uzme vodu života za badava. (Otkrivenje 22:17)	Duh poziva na prihvatanje Božjeg Dara spasenja.

Kao što se može vidjeti, u Starom i Novom zavjetu postoji obilje tekstova koji govore o Svetom duhu Božjem (ovdje čak nijesu svi navedeni). Kako je onda moguće da se Duhu pripisuje nešto što ne odgovara učenju Svetog Pisma? Vrat ćemo se nešto kasnije tom pitanju.

Ako bismo pravili **kratak rezime**, svega što je izloženo o Duhu Božjem u navednim biblijskim citatima, to bi moglo izgledati ovako:

- Sveti Duh proističe od Boga Oca.
- Isus može poslati Svetog Duha u svoje ime da djeluje na zemlji.
- Djelovanje Svetog Duha je u uskoj vezi sa Božjom sveprisutnošću.
- Sveti Duh je aktivna sila učesnik u stvaranju Zemlje.
- Sveti Duh je sila koja je aktivirala i pokrenula ljudski život.
- Sveti Duh Božji vrši direktan uticaj na pale ljude koji pokazuju spremnost da služe Bogu i sudjeluju u Planu spasenja.
- Sveti Duh nadahnjuje proroke, otkriva smjernice i putokaze Božjem narodu za budućnost.
- Sveti Duh ukorava i osvjedočava u grijeh, utičući na savjest i razum.
- Duh upozorava, tješi, savjetuje...
- Sveti Duh utiskuje istine o Božjem Planu spasenja, Mesijinoj žrtvi i daje razumijevanje o svim pitanjima nužnim za pravilan odnos sa Bogom.
- Silom Svetog Duha Bog je Isusa vaskrsao iz mrtvih.
- Istom tom silom i sav vjerni Božji narod koji je prihvatio savez biće vaskrsnut.
- Duh uliva vjeru i ljubav u naša srca.

- Prisustvo Božjeg Duha daje nam pronicljivost u prepoznavanju religijskih falsifikata i djelovanja lažnih (demonskih) duhova.
- Duh Božji vrši raspodjelu različitih duhovnih darova na korist.
- Duh Božji omogućava rast u hristolikosti.
- Čišćenje od grijeha, opravdanje i posvećenje vrši se preko Svetog Duha u nama.
- Sveti Duh nastava u hramu Božjem, koje je naše biće.
- Ne postoji pripadnost Hristu ako istovremeno Duh Božji ne prebiva u nama. Tako služba u sili Zakona ili deklarativno ispoljavanje religioznosti postaju besmisleni i bezvrijedni.
- Svjedočanstvo Duha garancija je da nas Bog prihvata kao svoje sinove i kćeri i sunasledstva u Hristu.
- Ako naša vjera u nečemu odstupa od Božje Riječi u Svetom Pismu, to je istovremeno znak da nijesmo vođeni Svetim Duhom.
- Svaki otpad od Boga, grijeh i bezakonje pričinjava tugu i žalosti Boga i Njegov Duh.
- Duh Božji vrši potpuni preobražaj ličnosti kad mu se otvore vrata. To je proces koji se u Bibliji naziva novorođenjem, bez kojeg nije moguće ući u savez sa Bogom.

Postoje li neke razlike u djelovanju Duha Božjeg pod Starim i Novim zavjetom?

Riječ Božja je dosledna, ista i nepromjenljiva. On je isti juče, danas i zauvijek. U to se mogao uvjeriti i svaki pošteno istraživač ovog predmeta. Eto zašto u Novom zavjetu nikome nije padalo na pamet da pokreće pitanje Božje prirode. Te nedoumice ušle su zajedno sa pseudo hrišćanstvom. Protestanti nijesu bili voljni da ih se oslobode, osim adventističkih pionira, što je opet pokopala lažna crkva nasljednica.

Dakle, Elen Vajt i rani adventisti su imali sasvim ispravno gledište o Svetom Duhu. Današnja crkva odnosno korporacija Adventista sedmog dana, koja se gotovo u svemu konformisala sa otpalim hrišćanstvom, ne želi da se to zna, a onima koji znaju govore kako su pioniri bili u zabludi. Međutim, rodovi svjedoče kome pripadaju takvi učitelji i njihove pristalice.

Da li, dakle, Duha Božjeg možemo smatrati ličnošću?

Kad razmatramo Boga Oca i Isusa Hrista, u svjetlosti svega onoga što nam je otkriveno u Bibliji, za obojicu možemo zaključiti da su odvojene Ličnosti, koje su jedinstvene u namjerama i karakteru.

Ali kazati za Svetog Duha da je ličnost zaista bi bilo besmisleno. Sveti Duh nije bezlična energija ili sila, naprotiv, ali se ne uklapa u šablon ličnosti. To je više nego jasno iz tekstova koje smo naveli iz Biblije. Sveti Duh obezbjeđuje Božje prisustvo kad tu nema Hrista ili Boga Oca. Kao što smo već rekli, Duh može nastaviti u našem biću, u svima nama ako se obratimo Bogu, iz čega opet proizilazi zaključak da je besmislica ograničavati ga na formu ličnosti. Sveti Duh je „prostran“ onoliko koliko Bog želi.

Međutim, Duh Božji nije u svemu prisutan. To je takođe hulno učenje. Ne znamo kako je to na drugim nepalim svjetovima, ali na našem Duh Sveti očigledno ciljano djeluje, i povlači se sa mjesta na kojima nije poželjan, bilo da se radi o području ili nekoj osobi.

Sveti Duh i anđeli. – Čitajući Bibliju, nekad možda možemo biti u nedoumici gdje se preklapa djelovanje Svetog Duha i Božjih anđela. Vidjeli smo da su i anđeli pod vođstvom istog Duha kao i mi. Za stvorena bića to je sasvim normalno. Oni svoje zadatke obavljaju takođe Božjom silom i po Njegovim nalogima.

Šta je hula na Svetog Duha?

Pažljiviji čitaoci možda su primijetili da je jedan veoma bitan tekst izostavljen iz našeg proučavanja.

„Zato vam kažem: svaki grijeh i hula oprostiće se ljudima; a na Duha hula neće se oprostiti ljudima. I ako ko reče riječ na Sina čovečijeg, oprostiće mu se; a koji reče riječ na Duha Svetog, neće mu se oprostiti ni na ovom svijetu ni na onom koji dolazi.“ (Matej 12:31, 32)

Iz konteksta jevanđelja po Mateju 12. glava možemo da vidimo da je hula na Svetog Duha zapravo svjesno i namjerno izvrtanje stvari i pripisivanje Božjeg djela Sotoni i demonima. Na taj način čovjek zatvara sva vrata za uticaj Božje blagodeti koja bi ga mogla preobraziti i vratiti na put života. Bog nema

više nikakvo alternativno sredstvo kojim mu se može pomoći.

Mnogi ljudi počinu u životu ružna i zla djela, čak ubistva. Mnogi psuju Boga i Isusa Hrista. Ali ako se jednom osvjedoče i uvide svoj grijeh, oni se mogu pokajati. I Bog će ih primiti.

Koji profil ljudi najčešće dolazi u stanje hule na Svetog Duha? Kao što smo već vidjeli iz Mateja 12, to su izvjesno sveštenici otpale religije koji po svaku cijenu brane svoj uticaj, ustanovu i biznis. Naravno i osobe koje podavanjem grijesima uguše svaki osjećaj savjesti, razuma i pravde.

Konačno, **zašto je u pseudo hrišćanstvu toliko bitna dogma o trojstvu?** To je zaista dobro pitanje. Zašto im je to imperativ, a recimo uopšte im nije stalo da li živate moralno ili nemoralno, smatrate li Božji Zakon vječnim i nepromjenljivim, ko je vaš stvarni posrednik pred Bogom, kako se spasavate... niti išta drugo što jeste od životne važnosti.

Ako povežemo Bibliju i antičku istoriju, odgovor dolazi sam. Pagansko trojstvo je temelj lažne religije i duhovnog Vavilona. Ne zove se slučajno Vavilon u Svetom Pismu, iako taj entitet fizički odavno ne postoji. Iz proročanstava Sotona je od početka znao za dolazak Mesije. Stoga se veoma potrudio oko lažnog mesije i trojstva oličenog u Nimrodu, Tamuzu i Semiramis, od kojih je kasnije kroz istoriju napravljen kult raširen po cijelom svijetu pod raznim imenima i modifikovanim formama i ritualima koji su postali jedna ogromna maska za djelovanje zlih duhova i navođenje ljudi na njihovo obožavanje. Na istom tom temelju počivaju i sva tajna društva, tzv. čuvari drevnih misterija. Otuda nije čudo što postoji sprega palih crkava i lažnih religija sa tajnim društvima na višim nivoima. Bez obzira na ideologiju koja se propagira masama, kroz različite vjerske pravce i filozofije, suština za „prosvjetljene“ u vrhu piramide je ista. Razliku između ispravne i pogrešne religije ne čini spoljna terminologija. Neko se može navodno moliti Isusu a da se zapravo moli Sotoni. Isto tako, neki demon može koristiti Isusovo ime, ili sebe nazivati Sveti duh.³

Doktrina o trojstvu vjerovatno je jedna od najsuptilnijih zamki koja je ikad postavljena pred čovjeka. Ona nas može navesti ne samo da izopačimo jasnu biblijsku sliku o Božjoj prirodi, već i da služimo lažnim bogovima a da toga nijesmo svjesni. Postavljamo pitanje: zašto bismo natezali ijedan biblijski tekst ili mu davali drugi smisao samo da bismo udovoljili dogmama svoje omiljene crkve? Jeste li svjesni koliko je to opasno? Ako nijeste, imate problem sa osnovnim stvarima i bolje počnite ispočetka, recimo od toga da li uopšte postoji Bog i ko je On. Mi takođe ne smijemo nepotrebno mistifikovati Božju prirodu kako bi se usaglasili sa zamagljenim predstavama „tri u jedan“, „jedan Bog a tri lica“ i sl. Da budemo do kraja precizni, ne smijemo ni dodavati niti oduzimati onome što je Bog otkrio u svojoj Riječi. Neka to bude vodilja u svakom našem proučavanju i nećemo imati problema, makar ne tamo gdje ih zaista nema.

Pavle Simović
Cetinje, decembra 2012.

---

³ Vidite materijale na strani [Okultna iskustva](#).